

ne govori kakva će biti, niti od čega će biti sastavljena, jedino što kaže: »da je postavljen prema lakonskom uređenju onaj koji je svadljiv i častoljubiv«. Stoga se ovdje nikako ne može isticati da ona najbolja prelazi u ovu lakonsku, niti bi to itko, kad bi i pokušao, mogao opravdano izložiti prema Aristotelu, koji tvrdi da je lakonsko uređenje sastavljeno od aristokracije, oligarhije, demokracije i kraljevine. Kod Platona, nijedan se trag kraljevine ili demokracije [357] ne nazire u onoj najboljoj promijenjenoj državi. 5

Kasnije Aristotel drugom optužbom optužuje učitelja: »K tome ne kaže za tiraniju hoće li se mijenjati ili ne će.« Pa što onda? Platonu nije bila namjera razmotriti sve promjene državnih uređenja. Dovoljno mu je bilo da izloži promjenu one najbolje koju je poduzeo oblikovati. Ako nije izložio promjenu tiranije ili nekog drugog uređenja, pa što onda? Nema razloga zbog kojeg bi Aristotel rekao: »jer po njemu<tj. Platonu> treba <doći> u prvo i najbolje.« Kako se može reći da je to po njemu, kad on nije ni nagovijestio nešto takvo? Ne znam je li Aristotel mogao reći da se tiranija mijenja u tiraniju, kao što se u Sikionu Mironova tiranija promijenila u Klitenovu tiraniju. Tako se, naime, mijenja osoba, a ne oblik vlasti. 10 15 20

Što pak poslije kaže, također čerupa: »Besmisleno je i misliti da se mijenja u oligarhiju zato što su vladari željni bogatstva.« – jer i sam koritelj bogatstvo drži određenjem oligarhije, ὄρος ὀλιγαρχίας, ali ne zato što: »Mnogi koji obiluju bogatstvom ne smatraju da je pravedno da oni koji ne posjeduju ništa jednako sudjeluju u upravljanju državom zajedno s onima koji posjedu- 25

ZA FILOZOFIJU